

unú modú secretú, după instrucțiunile ce-'i se vorú da.

Tótá ziua aceea, Tudor se preâmblá liberú prin Têrgoviște, ênsé totú sub priveghiere secretá, ca sá nu fugá. A doua zi dete Ipsilante unú ospetú la Mitropolie, la care ospetú invitá și pe Tudor. Cândú se risipirá óspii pe la međulú-noptii, Tudor plecá împreună cu Vasile Caravia, Gherasimú Orfano, Constantin Cavaleropulo, adjutantulú lui Ipsilante, Garnovski polonesú, ca sá facá uá preâmbulare prin orașú, și se duserá cu vorba pône afará din Têrgoviște, în dosulú Mitropoliei, aprópe de uá grádiná disá a lui Ciocârlan, unde erau trimiși mai d'înainte duoi ostași carii sápaú uá grópa într'unú șențú. Din aceștia, presintându-se unulú a-nume Nicolae Parga înaintea lui Tudorú cu unú satêrú mare în mână, 'i disé cu unú tonú poruncitorú : „Fá-ți, trádătorule, în aceste momente, ultima rugáciune de creștinú către Dumneđeú, ca sá'ți ispășesci neleguirile.” Tudor, simțindú atunci perfidia, respuse cu voce tremurátore aceste ultime cuvinte : „Omórá-mé, sá scapú,” și punêndú și mâinele pe obrazú, îndatá fu decapitatú decaláu în presința companionilorú sêi de preâmbulare. Corpulú lui fu aruncatú în grópa ce era deja pregátitá și acoperitú cu pámêntú și cu pietre; ier numele lui remasse nemuritorú și lássá epocá pône în ziua de astá-zi în tótá țerra Românescá și în tóte inimele române !